

Jagidentifikationen konstaterad genom olika medvetandestadier

Välkomna! Välsignelser strömmar fram till er alla i en stor och magnifik andlig kraft som ni kan ta del av och absorbera i den grad som ni verkligen öppnar er för den med ert hjärta och sinne.

I det här föredraget ska jag diskutera medvetandet från en ny och annorlunda infallsvinkel. Det är kanske svårt för människor att förstå att medvetande genomsyrar hela universum och skapelsen. Det är inte bara avhängigt ett väsens personlighet. Det tränger igenom allting som finns. Det mänskliga sinnet är inriktat på att tänka på medvetande uteslutande som en biprodukt av en personlighet, att det endast kan existera i mänsklig form och uteslutande är kopplat till hjärnan. Så är det inte. Medvetandet kräver inte någon fixerad form. Varje materiepartikel inrymmer medvetande, men i den livlösa materien är medvetandet förstelnat, precis som energin är förstelnad i livlösa föremål. Medvetande och energi är inte samma sak, men de är aspekter av livets manifestation som är ömsesidigt beroende av varandra.

Allteftersom utvecklingen fortskrider, minskar detta statiska tillstånd när medvetandet och energin blir alltmer levande och rörliga. Medvetandet ökar i medvetenhet; energin får större skaparkraft att röra sig och att skapa former.

Genom processer som är omöjliga att förmedla för den mänskliga förståelsen, har medvetandet upplevt en separation på så vis att aspekter av medvetande svävar omkring i universum, så att säga. Varje egenskap som är bekant för den mänskliga förståelsen, varje inställning som är känd i skapelsen, varje personlighetsaspekt är endast en av många manifestationer av medvetande. Varje manifestation som ännu inte är integrerad i helheten behöver förenas och syntetiseras i en harmonisk helhet.

Det krävs ett språng i er föreställningsförmåga för att förstå idén som jag här försöker förmedla. Kan ni för ett ögonblick föreställa er att många välkända egenskaper, som ni alltid har antagit bara skulle kunna existera genom en person, inte är personen *i sig*, utan är fritt svävande partiklar av ett övergripande medvetande? Det spelar ingen roll huruvida dessa egenskaper är goda eller onda, som till exempel kärlek, uthållighet, tröghet, lättja, otålighet, vänlighet, envishet eller ondska. De behöver alla inlemmas i den manifesterande personligheten. Först då kan rening, harmonisering

och ett berikande av det manifesterande medvetandet äga rum, vilket skapar förutsättningarna för den utvecklingsprocess i vilken medvetandet förenas.

Vad gäller förenandet, är det viktigt att notera att disharmoniska och destruktiva aspekter av medvetandet alltid förblir separata. Detta kan lätt bekräftas av alla individer som observerar sin egen inre process. Medvetandets positiva egenskaper och konstruktiva aspekter utgör alltid harmoniska delar av helheten, där de berikar och utvidgar hela det förenade medvetandet. Jag kan inte nog förmedla den fulla verkligheten av dessa idéer då det mänskliga språket är alltför begränsat. Men jag har inte för avsikt att ge er ett opraktiskt, abstrakt föredrag.

I enlighet med sin natur har varje aspekt av medvetande sina egna egenskaper, sin egen vibrerande rörelse och frekvens och sin egen utstrålning vad gäller färg, doft och ton. Samma sak gäller för dess många andra subtila sensoriska uttryck, av vilka människor med sitt begränsade sinnesspektrum inte alls känner till. Det finns oändligt många fler färger, toner, dofter och så vidare, än vad ni kan uppleva.

Människan utgör ett konglomerat av olika aspekter av medvetande. Vissa är redan renade. Vissa har alltid varit rena och är därmed en del av individen och bildar en integrerad helhet. Andra aspekter av medvetandet är negativa och destruktiva och är sålunda separata, som bihang. Det är varje människas uppgift i varje inkarnation att syntetisera, förena och införliva dessa olika aspekter av medvetande. Om ni verkligen försöker förstå vad jag säger här, kan ni upptäcka att detta är ett nytt sätt att förklara den mänskliga existensen. Detta gäller naturligtvis inte bara för det mänskliga medvetandets nivå, utan även för högre medvetandetillstånd där kampen inte längre är lika svår eller smärtsam. En ökad medvetenhet om högre medvetandetillstånd underlättar den syntetiserande processen kolossalt mycket. Den mänskliga besvärliga situationen är alltid den allmänna bristen på förståelse för vad som pågår, blindheten med vilken människor är indragna i kampen, samt deras avsiktliga vidmakthållande av denna blindhet.

I den grad som det finns kamp och spänning i en personlighet, kommer de olika medvetandenaspekterna att vara i konflikt med varandra. Den som är omedveten om kampens innebörd försöker identifiera sig med en eller flera av dessa medvetandenaspekter utan att känna till vad det sanna jaget är, var det är beläget eller hur det kan återfinnas i denna labyrinth av oenighet. Du undrar om du är dina bästa egenskaper eller om du är ditt överdrivet stränga samvete som tillintetgör dig för dina negativa egenskaper. Eller är du kanske den destruktiva demonen inom dig? Vilket är ditt bästa jag? Är det din ilska på demonen i dig eller din totala förnekelse av dess existens? Oavsett om individer vet om det eller inte, fortgår denna inre kamp och detta sökande, och ju mer medveten kampen är, desto bättre. Varje väg där man utvecklar sig själv måste förr eller senare komma till rätta med dessa frågor – med jagidentitetens djupa problem.

Det är en mänsklig förvrängning att identifiera sig med någon av de ovannämnda aspekterna. Du är varken dina negativa egenskaper eller ditt självbesträffande ovanpålagda samvete, inte ens dina positiva egenskaper. Även om du har lyckats integrera de sistnämnda i ditt fulla väsen, är detta inte samma sak som att identifiera sig med dem. Det är mer korrekt att säga att du är den del av dig som lyckades med denna integrering genom att bestämma, besluta, agera, tänka och vilja, så att du kunde införliva i ditt jag det som tidigare var ett bihang. Varje medvetandeaspekt äger sin egen vilja, som ni som gör arbetet på denna väg känner till. Så länge du är blint indragen i kampen och därmed nedsänkt i den, kommer var och en av dessa olika aspekter i sin tur att styra dig, eftersom det verkliga jaget som skulle kunna avgöra din identifikation på ett annat sätt ännu inte har funnit sin makt. Din blinda upptagenhet av kampen förslavar dig och inaktiverar din skaparenergi. Denna bristande jagkänsla leder till förtvivlan.

Om personligheten blint tror att den faktiskt inte är något annat än sina egna destruktiva aspekter, blir den indragen i en inre kamp av ett särskilt slag. Det finns å ena sidan en självförintelse, självbesträffning och ett våldsamt självhat som en reaktion på att uppfatta jaget som endast de negativa delarna. Hur kan du å andra sidan verkligen vilja ge upp dessa negativa egenskaper eller ens fullt ut se och möta och undersöka dem, när du tror att de utgör jagets enda verklighet? Du kastas fram och tillbaka mellan inställningarna ”Jag måste förbli som jag är, oförändrad och oförbättrad, för detta är min enda verklighet och jag vill inte upphöra att existera” och ”Jag är så hemsk, så dålig, så avskyvärd att jag inte har någon rätt att finnas och därför måste jag straffa mig ut ur tillvaron”. Eftersom den här konflikten är alltför smärtsam att möta när den tros vara verklig, läggs hela frågan på hyllan.

Du lever då ett ”som om”-liv, eller ett förespeglat liv, som då överför din identitetskänsla till din mask. Du kämpar emot att blottlägga förespeglingen, för att inte nämna att ge upp förespeglingen, då det enda andra alternativet är den smärtsamma kamp som jag just har beskrivit. Inte konstigt att människor bär på så mycket motstånd. Och vilket slöseri det samtidigt är. För ingetdera utgör den sanna verkligheten. Det *finns* ett verkligt jag som motsvarar varken dina negativa aspekter eller ditt hårda tillintetgörande av dig själv eller förespeglingen som täcker över allting. Att finna detta verkliga jag är vårt primära syfte.

Innan det universella jaget kan manifesteras i dig fullt ut, finns det redan en viss aspekt av det tillgängligt just nu som du omedelbart kan förverkliga: ditt medvetna jag i sitt bästa, så som det existerar just nu. Det är en begränsad nuvarande manifestation av ditt andliga väsen, men det är verkligen du själv; det är det ”jag” som du behöver för att bringa ordning i din förvirring. Detta redan manifesterade medvetande finns inom många områden av ditt liv, men du tar det för givet. Du

har ännu inte gjort det gällande i detta konfliktområde där du fortsätter att blint styras av en falsk jagidentitet, eller snarare av dess konsekvenser.

Det ”jag” som är förmöget att fatta ett beslut, till exempel att verkligen se den här konflikten i vitögat och observera dess olika uttryck, är det jag som du tryggt kan identifiera dig med. I samma grad som personligheten vaknar och ett jagmedvetande erhålls, är sådana beslut och val av inställningar möjliga. Omvänt, i samma grad som sådana beslut och val av inställningar görs, vaknar medvetandet och expanderar. Varje levande människas omedelbart tillgängliga medvetande tas vanligtvis inte i bruk fullt ut just där de största lidandena och konflikterna finns. Den fulla omfattningen av dess makt tas inte i bruk i den här kampen vad gäller identitet. När individen börjar ta det i bruk på ett systematiskt sätt, kommer en stor förändring att ske och ett nytt utvecklingsstadium uppnås. I den utsträckning som ditt medvetna jag kan använda sin redan befintliga kunskap om sanningen, sin redan befintliga makt att sätta sin goda vilja i verket, sin redan befintliga förmåga att vara positiv, engagerad, sannfärdig, modig och uthållig i kampen för att finna din identitet, samt sin redan befintliga förmåga att välja hur problemet ska hanteras, i precis samma grad expanderar ditt medvetande och blir alltmer infiltrerat av andligt medvetande.

Andligt medvetande kan inte manifesteras när ditt redan befintliga medvetande inte tas i bruk fullt ut när du framlever ditt liv. Genom att använda det befintliga medvetandet, väller det fram ur ditt djup en ny inspiration, nya områden för din syn, nya områden av förståelse liksom av djupgående visdom och upplevelse. Men så länge du följer minsta motståndets väg och ger efter för blind inveckling, ger upp detta att finna din sanna jagidentitet och blint slår dig till ro med en tänkt tillvaro, förblir du fast i de gamla hjulspåren där du reagerar utifrån vana och lätt rättfärdigar det. Du hemfaller åt tvångsmässiga, negativa tankar som hopplöst går i cirklar och ditt nuvarande medvetande kan inte tas i bruk fullt ut. Medvetandet kan därmed omöjligen vidgas och det kan inte heller omvandla och syntetisera de negativa aspekterna som det felaktigt identifierar sig med. Det kan inte heller kalla in det andliga jagets djupare aspekter. Så länge som befintliga värden inte tas i bruk fullt ut, kan ytterligare värden omöjligen förverkligas. Detta är en livslag som gäller för alla varandets nivåer. Detta är en mycket viktig sak att förstå, mina vänner.

När du identifierar dig med en eller till och med en skara av aspekter och tror att dessa aspekter är du, blir du nedsänkt i dem. Precis i början när jag började ge fördrag, använde jag termerna det högre jaget, det lägre jaget och det maskerade jaget. Dessa är mycket förkortade termer som naturligtvis består av många underavdelningar och variationer. Som en praktisk referensram kan man klassificera vissa aspekter som tillhörande den ena eller den andra av dessa tre grundläggande kategorier.

Den genuina viljan till det goda är självfallet ett uttryck för det högre jaget. Men det finns också en annan vilja till det goda som lätt kan förväxlas med den förra, men den är inte på något sätt densamma. Det är viljan att vara god för framträdandets skull, i syfte att förneka de lägre aspekterna då det medvetna, bestämmande, väljande jaget inte tar sig an utmaningen att konfrontera de negativa aspekterna. De demoniska, destruktiva aspekterna är uppenbarligen ett uttryck för det lägre jaget. Men den gigantiska skulden som hotar att straffa dessa destruktiva aspekter med total förintelse är inte ett uttryck för det högre jaget, även om det lätt kan framstå som det. Den är i själva verket mer destruktiv än destruktiviteten i sig. Den har helt sitt ursprung i den ovannämnda falska jagidentifikationen. Om du tror att du *är* din demon, tycks du inte ha något annat val än att förinta dig själv; samtidigt är du rädd för förintelsen och håller dig därmed kvar vid demonen. Men om du observerar demonen, kan du börja identifiera dig med den delen av dig som observerar.

Det får aldrig glömmas bort att det inte finns någon som är helt indragen i den här kampen, annars skulle det vara omöjligt att resa sig ur den. Det finns många aspekter av ditt väsen där du faktiskt använder ditt kreativa tänkandets makt, där du vidgar ditt sinne och därmed skapar på ett produktivt sätt. Men vi fokuserar nu på de områden där du inte expanderar och är produktiv.

Så länge människor är oförmögna, eller snarare ovilliga, att erkänna sina destruktiva aspekter, måste de gå vilse i dem och kan därför inte uppnå en riktig jagidentifikation. Även om din önskan om att dölja de destruktiva aspekterna är mer destruktiv än vadhelst det är du döljer, indikerar den att du har en önskan om att vara fri från destruktiviteten. Önskan om att dölja destruktiviteten är alltså ett malplacerat, missförstått och misstolkat budskap från det högre jaget. Den är ett felaktigt sätt att tillämpa och tolka längtan hos det andliga jaget. Låt oss nu fortsätta diskutera hur det medvetna jaget kan aktiveras och utnyttjas mer, så att ni kan vidga det och skapa utrymme för andligt medvetande att infiltrera det.

Alla på denna väg som har arbetat flitigt och samvetsgrant för att göra sig av med masken, ge upp försvar och övervinna motståndet mot att blottlägga synbarligen skamfulla benägenheter, har upplevt att erkännandet av negativa egenskaper skapar en ny frihet. Varför är det så? Det uppenbara svaret är att enbart det faktum att du har modet och ärligheten att göra det, utgör i sig en lättande och befriande faktor. Men det går längre än så, mina vänner.

Genom själva bekräftelsens handling, sker ett subtilt men tydligt skifte i din identifikation. Innan en sådant bekräftelse var du blind för vissa av eller alla dina destruktiva aspekter och var därför hjälplöst styrd av dem, vilket är ett tecken på att du trodde att de var du. Du kunde inte ens kosta på dig att bekräfta dessa oacceptabla aspekter eftersom du identifierade dig med dem. Men i den stund som du bekräftar det hittills oacceptabla, upphör du själv att vara det oacceptabla; du blir

i stället identifierad med den delen av dig som kan och som också bestämmer sig för att göra bekräftelsen. Någon annan del tar då över som kan göra något åt dessa aspekter, även om den i början bara kan observera och treva efter en viss djupare förståelse för den underliggande dynamiken. Du befinner dig i en helt annan situation när du identifierar dig med de motbjudande egenskaperna än när du identifierar dem. I samma stund som du identifierar dem, upphör du att vara identifierad med dem. Detta är anledningen till att det är så befriande att bekräfta det värsta i sin personlighet efter att ha brottats med det ständigt närvarande motståndet mot att göra det. Det kommer att bli ännu lättare när man väl kan göra denna tydliga distinktion.

I samma stund som du identifierar, observerar och tydligt artikulerar dina destruktiva aspekter, har du funnit ditt verkliga jag som du tryggt kan identifiera dig med. Detta verkliga jag kan göra många saker – det har alternativ, möjligheter och val – det första är det som du gör nu: identifierar, observerar och artikulerar. Nu behöver du inte längre plåga dig själv så skoningslöst med ditt självhat. Det tycks inte finnas något sätt att undvika att hata dig själv så länge du har negligerat denna grundläggande process av att identifiera dig själv med det verkliga jaget, som också har förmågan att komma till insikt om och tillägna sig nya inställningar, utan att döma sig självt på ett förödande sätt. Det är också möjligt att döma på ett negativt sätt i en sanningsenlig anda, men det är en enorm skillnad mellan att tro att det du dömer utgör den enda sanningen om ditt väsen och att inse att den delen av dig som kan erkänna destruktivitetens närvaro har andra alternativ och befinner sig närmare din slutgiltiga verklighet.

Hur annorlunda måste inte din inställning till dig själv vara när du inser att det är människans uppgift att bära negativa aspekter med sig i syfte att integrera och syntetisera dem. Detta gör det möjligt att vara sannfärdig utan att känna hopplöshet. Vilken värdighet ger det dig inte när du betänker att du tar dig an den här viktiga uppgiften för utvecklingens skull!

När du träder in i detta liv, tar du med dig negativa aspekter för det syfte som just nämndes. Meningsfulla lagar avgör vilka aspekter du tar med dig. Varje människa uppfyller en oerhört betydelsefull uppgift i det universella utvecklingsperspektivet. En individ som inte erbjuder sig att uppfylla denna slags uppgift kan vara rätt så fri, renad, utvecklad och harmonisk, men bidrar inte till utvecklingen som alla ni här gör. Den här uppgiften ger dig en stor värdighet, som är så mycket viktigare än det tillfälliga lidandet som uppstår ur att inte veta vem du är.

Detta är en av dessa subtila synbarliga motsättningar som så ofta förekommer när man har med rikena bortom dualiteten att göra, vilka befinner sig mycket närmare den slutgiltiga verkligheten. Det är nödvändigt att erkänna de motbjudande aspekterna som delar av dig själv och ta ansvar för dem, innan du verkligen kan förstå att du inte är dessa aspekter. Det är möjligt att vara ansvarig för dem utan att tro att de utgör din enda verklighet. Endast när du först tar ansvar för dem, kan du

komma till den underbara insikten om att du inte är dem, utan att du bär med något hos dig som du har tagit ansvar för i ett utvecklingssyfte. Först då kan nästa steg komma, steget att integrera.

Låt mig sammanfatta de fyra stadierna av medvetenhet som hittills har nämnts:

(1) Det halvsovande klimatet där du inte vet vem du är och blint slåss mot det som du hatar hos dig själv – antingen medvetet, halvmedvetet eller omedvetet.

(2) Det första uppvaknande tillståndet, när du kan erkänna, observera och artikulera det som du inte tycker om, när du kan känna att detta endast är en aspekt av dig, snarare än den hemliga slutgiltiga sanningen om dig.

(3) Medvetenheten om att ”jaget”¹ som observerar, artikulerar, också kan fatta nya beslut och göra nya val och kan leta efter hittills oanade alternativ och möjligheter – inte genom magi, utan genom att pröva nya inställningar som tidigare var helt och hållet negerade och ignorerade. Några exempel på nya inställningar är: att sätta upp ett positivt mål att acceptera sig själv utan att förlora känslan för proportioner; att treva efter nya levnadssätt; att lära sig av misstag och misslyckanden; att vägra att ge upp när en omedelbar framgång inte infinner sig; att sätta tilltro till okända möjligheter som endast kan uppenbara sig när dessa nya inställningar tillägnas av medvetandet.

Inställningen där du tillägnar dig de nya sätten att förnimma, vilket ditt medvetande är i stånd att göra redan nu, leder direkt till

(4) den slutliga förståelsen av de tidigare förnekade och hatade aspekterna, vilket innebär att de löses upp och integreras. Det ständigt expanderande medvetandet smälter på samma gång samman med mer av den andliga verkligheten som nu kan uppenbara sig i en allt större grad. Detta är vad som menas med rening. I den utsträckning som du lever ditt liv på ett sådant sätt, blir det övergripande medvetandet som genomsyrar universum mindre uppdelat i separata partiklar och mer förenat.

När ni absorberar det jag har sagt här, kommer ni att förstå flera grundläggande fakta. Först och främst kommer ni att se den enorma övergripande betydelsen av att erkänna de förvrängda, demoniska egenskaperna. Du kommer att ta det fulla ansvaret för dem, vilket, synbarligen paradoxalt, befriar dig från att vara identifierad med dem. Du kommer att veta vem du är fullt ut och inse att de negativa aspekterna endast utgör bihang som du kan införliva i dig själv

¹ Eng. "the I" (citattecknen står med även i den engelska texten), till skillnad mot "the self" som annars är den term som används, som också har översatts till jaget. Övers. anm.

allteftersom du löser upp dem. Deras grundläggande energi och oförvrängda natur kan bli en del av medvetandet du manifesterar.

Oavsett hur önskad verkligheten kan vara, kan du således hantera den, acceptera den, utforska den och inte längre vara rädd för den. Denna förmåga att observera, artikulera, utvärdera och välja de bästa möjliga inställningarna för att hantera det som observeras – detta *är* ditt verkliga jags sanna makt så som det redan existerar just nu. Frihet, upptäckt och kunskap om jaget utgör de första stegen mot att förverkliga det större universella, gudomliga medvetandet inom dig. Så länge detta inte görs, förblir ditt innersta andliga medvetande en princip, en teori och en potential att förverkliga endast i framtiden. Du kan tro på det med ditt intellekt, men du kan inte sant konstatera det inom dig innan du använder det medvetande som redan finns tillgängligt för dig nu, men som du lämnar oanvänt varhelst dina så kallade problem finns. När dessa fyra stadier inses och arbetas igenom på det sätt som jag har skisserat i detta föredrag, kan ditt medvetna sinne vidgas tillräckligt för att släppa in den ännu icke manifesta visdomen, sanningen, kärleken, energin, känslans styrka, förmågan att transcendera smärtsamma motsatser som kommer att berika och rikta om ditt liv mot att skapa mer glädje och njutning.

I den stund som jagidentifikationen äger rum, försvinner en djup och till synes bottenlös skräck i människans själ. Denna skräck upplevs sällan medvetet. Först när du står vid tröskeln till dessa stadier och gör förändringen från att vara vilse, blind och förvirrad kring vad och vem du är, till att ha den första föräningen om att vara identifierad med ditt verkliga jag, blir du medveten om denna skräck. Detta utgör en övergångsperiod som kan vara i veckor eller under många inkarnationer. Du kan dölja den här skrällen för dig själv eller se och möta den. I den grad som du gör det senare, kommer du tidigare ut ur den. När du döljer den, har du inte vunnit någonting alls, för skrällen kommer fortfarande att lämna sina outplånliga spår i ditt liv. Dessa dolda rädslor är inte ett uns mindre smärtsamma och begränsande än att verkligen uppleva skrällen. Sanningen är i själva verket den helt motsatta.

Skrällen existerar bara för att du inte vet att det finns ett verkligt du bortom dessa aspekter som du hatar. På grund av denna skräck tvekar du ständigt inför att ens identifiera det du hatar. Så länge du saknar modet att utforska huruvida din rädsla är berättigad eller inte, kan du inte upptäcka att den inte är det och att du är mycket, mycket mer än det du befarar att du är. Den mänskliga personligheten står ofta på randen till att vilja ta detta steg. Men denna rand känns som en avgrund som för med sig en tvekan och en utdragen falsk tillvaro. När denna punkt inte tas itu med, blir skrällen kvar i själen; skrällen förnekas då och förträngs – och denna förträngda skräck har ytterligare negativa effekter på personligheten, som blir mer och mer fjärrad från sin sanna kärna.

När du slutligen fattar det fulla beslutet och åtar dig helt att möta dina rädslor, försvinner skräcken och du inser att du kan ta reda på vem du verkligen är. Du upptäcker också att livet är fullt, rikt, öppet och oändligt. I den stund som du upplever dig själv som att vara den delen som observerar, och inte det som observeras, behöver du inte längre tillintetgöra dig själv eller begränsa din identitet till den bedrägliga masken eller den hatiska demonen eller den småaktiga, själviska egoisten. Identifikationen med det verkliga jaget avlägsnar på så sätt skräcken för att förintas – inte bara för att dö, utan för att förintas, vilket inte är samma sak.

Vi ska nu återvända till ditt medvetna sinne såsom det redan existerar i dig just nu. Det är nu i stånd att kunna erkänna och observera jaget, eller en aspekt av jaget, och det har många val. Din valda inställning till dina demoniska, utvecklade, önskade egenskaper utgör nyckeln till att vidga ditt medvetande.

Ni får idag höra så mycket om idén om att vidga medvetandet. Detta tros ofta vara en magisk process som plötsligt äger rum. Det är det inte. För att uppnå ett sant andligt medvetande, är det nödvändigt att först uppmärksamma det ännu inte fullt ut utnyttjade materialet inom dig. Varje minut av depression eller oro och varje hopplös eller på annat sätt negativ inställning till en situation, inrymmer olika alternativ. Men det kräver en inre viljehandling från din sida att väcka dina vilande krafter och göra dem tillgängliga för dig. När den redan tillgängliga potentialen används, utvecklas en mycket större kraft av andligt medvetande, gradvis och organiskt.

Människor går ofta igenom olika andliga övningar och väntar på att det större medvetandet mirakulöst ska manifesteras sig, samtidigt som deras omedelbara sinne och tankekraft är insnärjda i samma negativa inställningar, känslor och tankar. De måste antingen bli besvikna eller uppleva villfarelser. Inga övningar, ansträngningar eller något hopp om nåd som ingriper utifrån kan ge dig genuin medvetenhet om och en genuin manifestation av ditt andliga jag.

Den skaparenergi som finns inneboende i tankar och tankeprocesser underskattas helt av de flesta människor. Era processer för att skapa och återskapa livet negligeras därför. Att utnyttja den här skaparkraften är ett utmanande och fascinerande förehavande. Ni kan i denna stund utforska skrymslena i ert medvetna sinne för att söka efter nya, bättre och mer kreativa sätt att möta svårigheter, efter mer realistiska och konstruktiva sätt att reagera. Ni måste inte reagera på det sätt som ni gör; ni har till ert förfogande många möjligheter att tänka, att rikta era tankar, tankeprocesser och förhållningsmönster mot ett nytt mål.

I den grad som en riktig jagidentifikation inte har ägt rum och du i hemlighet fortfarande finner dig vara identifierad med de aspekter av dig som du hatar mest och därmed motstår att ens observera, i samma grad kan ditt medvetande inte utnyttja sina alternativ och möjligheter.

När ni börjar ställa er frågan ”Vilken inställning väljer jag till det som jag nu observerar inom mig och det som jag inte gillar?”, har ni gjort en av de viktigaste upptäckterna i er nuvarande fas i er utveckling. Detta kräver inte att det mer djupgående andliga jaget bryter sig fram i det undermedvetna. Det innebär helt enkelt att använda det du redan har gjort tillgängligt för dig själv under årtusenden av evolutionens gång.

Vilka är dina val när du observerar de destruktiva inställningarna och intentionerna inom dig? Du kan välja att – som du hittills har gjort, bara utan att vara medveten om det – vara helt bestört och hopplös, i tanken om att det är omöjligt att någonsin vara annorlunda och att detta är allt som finns av dig, eller, lika felaktigt, föreställa dig att du har makten att göra en omedelbar och drastisk förändring. Den sista inställningen är inte mer positiv än den förra. Eftersom den vilar på en överklighet, måste den leda till oundviklig besvikelse och till en synbarligen ännu mer berättigad negativitet. Orealistisk hopplöshet och orealistiskt magiskt hopp är de två ytterligheterna som leder till en ond cirkel.

Men har du inte andra tillgängliga alternativ? Är det inte möjligt att, med ditt sinne som det är nu, välja andra sätt? Som till exempel ”Det är troligt och förutsägbart att jag kommer att glömma och bli invecklad igen i den gamla blindheten och dess betingade reflexer. Men detta behöver inte avskräcka mig. Jag kommer att behöva kämpa igen och treva för att hitta min nyckel, om och om igen. Jag kan göra detta och jag kommer att göra detta och därmed gradvis bygga upp en ny styrka, nya resurser och energier. Jag kommer inte att avskräckas av det faktum att det krävs tålmod att bygga en vacker byggnad. Jag kommer inte att vara barnslig nog att förvänta mig att detta görs över en natt. Jag vill det och kommer att använda alla mina krafter för att göra det, men jag kommer att vara tålmodig och realistisk. Jag skulle vilja att de andliga krafterna i mig vägleder mig, men om jag inte kan uppleva vägledningen ännu, på grund av att mina energier i början av detta åtagande är alltför täta och mitt medvetande alltför dämpat, kommer jag att ha tillit och vänta och hålla ut. Jag vill ge mitt allra bästa till livets äventyr. Jag kommer att försöka om och om igen att identifiera, observera och artikulera det som jag inte gillar, utan att identifiera mig med det. Jag kommer att treva efter nya sätt att förstå det hela, så att jag så småningom kommer att växa ur det.”

En sådan inställning finns till ditt förfogande. Den är inte magisk. Den är ett omedelbart tillgängligt val. Du kan börja nu med inställningen som uttrycker att du skulle vilja observera och identifiera, snarare än att bli nedsänkt i det som du hittills inte ens ville vidkänna. Dessa och andra inställningar och alternativ finns i varje tänkbart dilemma och i varje tänkbar svårighet. Det finns en kunskap inom dig som du kan tillämpa på det du observerar. Om du använder denna

tillgängliga kunskap, vidgar du såväl kunskapen som omfattningen av dina inställningar och känslor.

Ju mer du gör detta, desto mer kommer ditt ännu nedsänkta andliga jags oändligt mycket större och obegränsade medvetandet att integrera sig i ditt medvetna sinne och du kommer att bli det. Detta sker bäst, som jag tidigare nämnde, i en trefaldig dialog: det medvetna jagets dialog med de demoniska aspekterna, det medvetna sinnets dialog med det gudomliga jaget samt dialogen mellan det gudomliga jaget och det demoniska jaget. I samtliga dessa tre möjligheter, talar och lyssnar båda sidor omväxlande, som i varje meningsfull konversation. Men denna trefaldiga dialog kommer endast vid ett senare skede i utvecklingen. Ju mer du kan uppleva och observera på det här viset, desto lättare kommer det därför att bli att ta nästa språng: att förverkliga din sanna andliga identitet. Du kommer då verkligen att veta att detta otroliga, vackra, obegränsade medvetande är det verkliga du, där all makt ligger och där det inte finns något att frukta.

Mina vänner, det här föredraget kräver också en trägen uppmärksamhet. Mycket av materialet kan inte tas in i början eftersom det är svårt. Det kräver att du koncentrerar ditt sinne och använder din goda vilja och också, genom att meditera, kontaktar högre världar av andlig verklighet och makt för att hjälpa dig att absorbera och ta i bruk det jag har sagt.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-08-24